

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla, soudce Mgr. Lukáše Pišvejce a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobce: I. Z., narozený dne X,
bytem P.,
zastoupený JUDr. Emilem Flegelem, advokátem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, č. j. PK-DSH/12908/20

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Vymezení věci a napadené rozhodnutí

- 1. Žalobce se žalobou datovanou dne „29. 5. 2020“, ovšem podanou k poštovní přepravě dne 22. 4. 2021 a doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) dne 23. 4. 2021,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 2. 2021, č. j. PK-DSH/12908/20 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), které bylo žalobci doručeno dne 22. 2. 2021 [v datu uvedeném na rozhodnutí je zjevná chyba v psaní, když z obsahu i data odeslání a doručení je zřejmé, že šlo o rok „2021“, nikoli „2020“ – pozn. soudu].

2. Napadeným rozhodnutím bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Plzně, odboru registru vozidel a řidičů (dále jen „*prvostupňový orgán*“) ze dne 25. 9. 2020, č. j. MMP/300840/20 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče a provedené záznamy byly potvrzeny.
3. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve podrobně zrekapituloval průběh řízení o námitkách žalobce. Žalovaný zdůraznil, že na základě § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává rozhodnutí z hlediska souladu s právními předpisy v celém rozsahu, z hlediska správnosti přezkoumává pak jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. Žalovaný se s prvostupňovým rozhodnutím zcela ztotožnil. V řízení o námitkách byly v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010 provedeny všechny úkony, které byly potřebné pro účely kontroly správnosti napadených záznamů. Od příslušných orgánů Policie ČR byly vyžádány pokutové bloky (resp. jejich ověřené kopie) a údaje na nich byly porovnány s oznámeními o uložení pokuty v blokovém řízení a s údaji uvedenými v evidenci. K jedinému odvolacímu důvodu, a to že žalobci bylo upřeno právo na obhajobu tím, že prvostupňový orgán dne 30. 9. 2020 neumožnil nahlížení do spisové dokumentace jeho zmocněnci panu A. D., žalovaný uvedl, že s tímto argumentem nesouhlasí. Žalobce mohl nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy a rovněž seznámit se se všemi jeho podklady před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim v době od převzetí oznámení o dosažení 12 bodů, tj. od 5. 8. 2020, až do vydání rozhodnutí dne 25. 9. 2020, tedy době poměrně dlouhé, která činí několik týdnů. Po celou tuto dobu však žalobce svoji možnost nevyužil. Žalovaný dále k celé věci uvedl, že souhlasí s názorem žalobce, že dle ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu má právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci. Pan A. D. se ke správnímu orgánu dostavil dne 30. 9. 2020, tedy v době, kdy prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno a u provozovatele poštovních služeb připraveno k vyzvednutí. Skutečnost, že panu A. D. nebylo prvostupňovým orgánem z jakékoli příčiny umožněno nahlížení do spisu, nemůže jít k tíži vydaného rozhodnutí. Ze spisové dokumentace vyplývá, že dne 30. 9. 2020 prvostupňový orgán vyhotovil záznam do spisu, kde popisuje okolnosti, pro které nebylo nahlížení do spisu umožněno. Dne 11. 11. 2020 pak bylo prvostupňovým orgánem vydáno usnesení č. j. MMP/352894/20, kterým se odepírá panu A. D. právo nahlížet do správního spisu sp. zn. MMP/244572/20, a kde v jeho odůvodnění správní orgán své důvody k tomuto kroku detailně popisuje. Žalovaný sdělil, že odvolací důvody směřují anebo by měly směřovat v rámci výše uvedeného usnesení (které bylo doručeno panu A. D. dne 13. 11. 2020). K tvrzení žalobce, že mu skutečnost, kdy nemohl nahlížet do spisové dokumentace, zabránila v tom, aby se mohl konkrétně vyjádřit k prvostupňovému rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobce převzal prvostupňové rozhodnutí dne 1. 10. 2020 a měl v rámci odvolací lhůty 15 dnů na to, aby mohl případně sám anebo prostřednictvím zmocněnce na základě řádné plné moci nahlížet do spisového materiálu. Stejnou možnost měl v průběhu celého správního řízení. Žalovaný tedy neshledal důvody pro

zrušení prvostupňového rozhodnutí.

II.
Žaloba

4. Žalobce v žalobě zopakoval argumenty, které uváděl již v doplnění svého odvolání ze dne 12. 11. 2020. Žalobce zmocnil pana A. D. k zastupování při nahlížení do spisu a pořizování jeho kopií. Zmocněnec se dne 30. 9. 2020 dostavil ke správnímu orgánu za účelem nahlédnutí do spisu a pořízení jeho kopie. Toto mu však správním orgánem nebylo umožněno s odůvodněním, že *„správní orgán zjistil, že doložená plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii“*. Žalobce poukázal na ustanovení § 38 odst. 1, 2 a 6 správního řádu. Uzavřel, že odepře-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, musí o tom vydat usnesení, které se oznamuje pouze této osobě. Takto správní orgán nepostupoval, když o odepření nahlížení do spisu nevydal usnesení, ale pouhý záznam do spisu. Takový postup je nezákonný. Správní orgán v záznamu do spisu uvedl, že *„Nahlížení do spisu a pořizování kopií spisu však nebylo umožněno, neboť správní orgán zjistil, že doložená plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii“*. To však jeho postup nijak neodůvodňuje a není jasné, co konkrétně má z uvedených skutečností vyplývat, jak snad mají odůvodnit odepření nahlédnutí do spisu, jakými úvahami se správní orgán zabýval a jaký z nich vyvodil závěr. Jeho postup je tedy nesrozumitelný a nepřezkoumatelný. Správní orgán nijak nezpochybil plnou moc ani zastoupení ve věci. Jelikož správní orgán platnost plné moci ani zastoupení nijak nezpochybil, odkázal žalobce na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 – 44, z nějž citoval.
5. Žalobce označil tvrzení žalovaného o tom, že skutečnost, že panu A. D. nebylo prvostupňovým orgánem z jakékoliv příčiny umožněno nahlížení do spisu, nemůže jít k tíži vydaného rozhodnutí, ani k řízení, jenž mu předcházelo, za bezpředmětné, neboť prvoinstanční a odvolací řízení tvoří jeden celek. Žalobce měl právo se prostřednictvím zmocněnce seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí kdykoliv. V daném případě bylo žalobci znemožněno právo na obhajobu, jelikož vzhledem k odepření zmocněnci nahlížet do spisu a pořídit si jeho kopii se žalobce nemohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí (byť i po jeho faktickém vydání) a nemohl podat řádné odvolání proti rozhodnutí, neboť mu nejsou známy podklady, na jejichž základě bylo vydáno.
6. Žalobce hodnotil pro věc jako irelevantní i to, že zmocněnci zmocněnému pouze k nahlížení do spisu bylo alibisticky a účelově vydáno usnesení o odepření nahlédnutí do spisu 42 dní poté, co se zmocněnec dostavil ke správnímu orgánu, a až poté, co se správní orgán dozvěděl o skutečnosti, že žalobce namítá odepření nahlížení do spisu, ačkoliv o něm nebylo vydáno usnesení, v zásahové žalobě a odvolání.
7. Žalobce závěrem označil za výsměch tvrzení žalovaného, že žalobce měl v rámci odvolací lhůty 15 dnů na to, aby mohl případně sám anebo prostřednictvím zmocněnce na základě plné moci, která bude splňovat požadavky ustanovení § 33 správního řádu nahlížet do spisového materiálu dle ustanovení § 38 odst. 1, 2 správního řádu, a stejnou možnost měl v průběhu celého správního řízení, a to poté, kdy zmocněnci žalobce byla nezákonně odepřena realizace práva nahlížet do spisu.
8. Žalobce navrhl, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a zároveň uložil žalovanému povinnost k náhradě nákladů řízení žalobci.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 4. 5. 2021 uvedl, že ke skutečnostem uváděným v žalobě se podrobně vyjádřil v napadeném rozhodnutí, na jehož odůvodnění se plně odvolával. Žalovaný zopakoval, že dne 30. 9. 2020 se k prvostupňovému orgánu skutečně dostavil pan A. D. za účelem nahlížení a pořizování kopie spisu, což mu nebylo umožněno z důvodu pochybností o pravosti předložené plné moci, kdy údaje o osobě zmocněnce byly vyplněny hůlkovým písmem modrou propisovací tužkou, zatímco podpis zmocnitele byl viditelně okopírovaný, z čehož lze vyvodit, že v době podpisu plné moci zmocnitelem tato plná moc neobsahovala potřebné obsahové náležitosti. O této věci byl dne 30. 9. 2020 vyhotoven záznam do spisu a dále bylo dne 11. 11. 2020 vydáno usnesení č. j. MMP/352894/20, které bylo doručeno panu A. D. do vlastních rukou dne 13. 11. 2020. Tato skutečnost nemohla žádným způsobem ovlivnit průběh správního řízení, jelikož dne 25. 9. 2020 bylo vydáno rozhodnutí ve věci, které bylo dne 30. 9. 2020 uloženo u provozovatele poštovních služeb a žalobce jej převzal do vlastních rukou dne 1. 10. 2020. Žalobce mohl nahlížet do spisu, navrhopat důkazy a rovněž seznámit se se všemi jeho podklady před vydáním rozhodnutí a vyjádřit se k nim v době od převzetí oznámení o dosažení 12 bodů, tj. od 5. 8. 2020, až do vydání rozhodnutí dne 25. 9. 2020, tedy době poměrně dlouhé, která činí několik týdnů. Po celou tuto dobu však svoji možnost nevyužil. K tvrzení žalobce, že mu skutečnost, kdy nemohl nahlížet do spisové dokumentace, zabránila v tom, aby se mohl konkrétně vyjádřit k napadenému rozhodnutí, žalovaný uvedl, že žalobce převzal napadené rozhodnutí dne 1. 10. 2020 a měl v rámci odvolací lhůty 15 dnů na to, aby mohl do spisové materie nahlížet případně sám anebo prostřednictvím zmocněnce na základě plné moci, která bude splňovat požadavky ustanovení § 33 správního řádu.
10. Žalovaný dále uvedl, že v rámci správního řízení prověřil pokutové bloky ve věci jednotlivých spáchaných přestupků, které spisová materie obsahuje, a konstatoval, že na podkladě těchto pokutových bloků musí být za jednotlivé přestupky zaznamenány body do bodového hodnocení řidiče a že počet bodů za jednotlivé přestupky byl zaznamenán správně a v souladu se zákonem. Současně v rámci odvolacího řízení nebyla nalezena procesní vada takového charakteru, která by způsobila nezákonnost prvostupňového rozhodnutí.
11. Z výše uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou.

IV.

Replika žalobce

12. Žalobce v replice ze dne 11. 7. 2021 namítal, že jestliže při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, pak bylo-li prvostupňové rozhodnutí vydáno dne 25. 9. 2020, nelze argumentovat usnesením o odepření nahlížení do spisu, vydaným až dne 11. 11. 2020, kdy se nadto jednalo o účelový postup prvostupňového orgánu v reakci na to, že jeho nezákonný postup spočívající v nevydání usnesení žalobce namítal v odvolání proti rozhodnutí a v zásahové žalobě.
13. Dále žalobce konstatoval, že prvostupňový orgán platnost plné moci ani zastoupení žalobce ve věci nahlížení do spisu nijak nezpochybnil, netvrdil, že plná moc trpí jakoukoliv vadou (vyjma toho, že se jedná o kopii, což vada není). Není tedy pravdou, že zmocněnci nebylo prvostupňovým orgánem umožněno nahlédnutí do spisu „z důvodu

pochybnosti o pravosti předložené plné moci“, jak nyní tvrdí žalovaný, neboť ten žádnou takovou pochybnost nevyslovil a v záznamu do spisu ze dne 30. 9. 2020 žádnou takovou pochybnost neuvedl – naopak jako jediný důvod odepření nahlédnutí do spisu uvedl, že *„plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii“*. Prvostupňový orgán ani žalovaný ostatně žalobce ani zmocněnce nikdy nevyzvali k odstranění vad předložené plné moci, což samo o sobě bez dalšího dokazuje, že v ní žádné vady neshledali.

V.

Průběh řízení

14. Soud ověřil, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena. Napadené rozhodnutí bylo žalobci (resp. jeho zástupci) doručeno dne 22. 2. 2021, přičemž předmětná žaloba byla předána k poštovní přepravě dne 22. 4. 2021 a soudu doručena dne 23. 4. 2021. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobce byl adresátem napadeného rozhodnutí) proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí), po vyčerpání řádných opravných prostředků (proti napadenému rozhodnutí nebylo odvolání přípustné) a obsahuje všechny požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.
15. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu ustanovení § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť účastníci řízení s tím výslovně shodně souhlasili (žalobce v replice ze dne 11. 7. 2021, č. l. 20 a žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 4. 5. 2021, č. l. 16).

VI.

Posouzení věci soudem

16. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.), přičemž žádné takové vady napadeného rozhodnutí neshledal.
17. Po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu soud dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
18. Soud z předloženého správního spisu zjistil následující skutečnosti týkající se průběhu správního řízení, z nichž ve svém posouzení vycházel.
19. Žalobce podal dne 5. 8. 2020 námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění ze dne 31. 7. 2020, které obdržel od prvostupňového orgánu (dále jen „námitky“). Námitky jsou formulovány velmi obecně, když žalobce nesouhlasí s veškerými provedenými záznamy bodů v registru řidičů z důvodů, že ani jeden z přestupků evidovaných pod příslušnými body nespáchal, na místě nebyl a vozidlo neřídil, příkazový blok na místě nepodepsal a s uloženou pokutou nesouhlasil. Zároveň žádal o předložení jednotlivých příkazových bloků jako podkladů pro záznam bodů v registru.
20. Prvostupňový orgán si vyžádal od příslušných policejních orgánů ověřené kopie pokutových bloků a následně dne 11. 9. 2020 vydal usnesení č. j. MMP/283479/20, jímž žalobci určil lhůtu pěti pracovních dnů k vyjádření se k podkladům před vydáním

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

rozhodnutí. Současně byl žalobce informován, že po marném uplynutí lhůty bude v řízení pokračováno a bude vydáno konečné rozhodnutí. Žalobce možnosti nahlédnout do správního spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí o námitkách nevyužil.

21. Prvostupňový orgán posléze vydal dne 25. 9. 2020 předmětné prvostupňové rozhodnutí, kterým zamítl námitky proti provedení záznamů bodů a provedené záznamy potvrdil. Prvostupňový orgán potvrdil všechny zaznamenané body žalobce jako oprávněné. V úvodu odůvodnění nejprve zrekapituloval průběh předmětného řízení, poté v obecné rovině vymezil předmět řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidiče a následně ve vztahu ke každému ze sedmi přestupků žalobce popsal daný přestupek, jak byl vymezen v jednotlivých oznámeních o uložení blokové pokuty, a poté přezkoumal a popsal příslušné pokutové bloky. Prvostupňový orgán shrnul svá zjištění, zejména upozornil na to, že jako přestupce byl vždy ztotožněn právě žalobce, neboť ve všech případech byla jeho totožnost na místě ověřena, a to dle dokladu o povolení k pobytu, řidičského průkazu nebo lustrací, a všechny pokutové bloky jsou jím podepsány. Na všech příkazových blocích je uvedeno, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena, příkazy obsahují podpis přestupce a jsou tedy způsobilými podklady pro záznam bodů v registru. Z doručanky přiložené k prvostupňovému rozhodnutí vyplývá, že příslušná zásilka byla připravena dne 30. 9. 2020 k vyzvednutí a dále že žalobce si zásilku převzal osobně dne 1. 10. 2020.
22. Dne 30. 9. 2020 se k prvostupňovému orgánu dostavil pan A. D., narozený dne X (dále též jen „*pan A. D.*“ či „*tvrzený zmocněnec*“), za účelem zastupování žalobce při nahlížení a pořizování kopie spisu ve věci námitek proti záznamu bodů žalobce. Prvostupňový orgán nahlížení do spisu neumožnil, o čemž učinil záznam do spisu, v němž uvedl, že nahlížení do spisu a pořizování kopie spisu nebylo umožněno, neboť správní orgán zjistil, že doložená plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii. Prvostupňový orgán pana A. D. se záznamem seznámil, což tento stvrdil svým podpisem.
23. Dne 8. 10. 2020 žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí blanketní odvolání. Dne 22. 10. 2020 vydal prvostupňový orgán usnesení, jímž žalobci stanovil lhůtu 5 pracovních dnů k doplnění odvolání o vyjádření, v čem konkrétně je spatřován důvod k odvolání, a současně jej k doplnění odvolání i vyzval. Předmětné usnesení a výzva byly žalobci doručeny dne 5. 11. 2020, kdy si žalobce převzal na poště uloženou zásilku.
24. Usnesením ze dne 11. 11. 2020 rozhodl prvostupňový orgán o odepření panu A. D. nahlédnutí do spisu sp. zn. MMP/244572/20. Usnesení bylo adresováno panu A. D., jemuž i bylo doručeno dne 13. 11. 2020, jak je patrné z doručanky. V odůvodnění prvostupňový orgán uvedl, že *pan A. D. se dne 30. 9. 2020 dostavil ke správnímu orgánu a ústně požádal o nahlédnutí do spisové dokumentace vedené ve věci námitek proti záznamu bodů žalobce. Správnímu orgánu žadatel předložil dokument, který byl označen jako plná moc, kde za zmocnitele byl uveden pan I. Z. se svými identifikačními údaji, za zmocněnce byl zjevně dopsán pan A. D. a daný dokument nebyl opatřen vlastnoručním podpisem zmocnitele, kdy tento byl zjevně jeho reprodukováným vyobrazením. [...] Správní orgán výše uvedený dokument neakceptoval jako řádné zmocnění žadatele, jelikož dle mínění správního orgánu daný dokument nemůže být vůbec považován za plnou moc (zmocnění), protože je z formy dokumentu zřejmé, že neobsahuje reálnou vůli zmocnitele. Správní orgán měl a má důvodné pochybnosti o pravosti předložené listiny, a tedy i skutečnosti, že zmocnění žadateli bylo účastníkem řízení vůbec dáno. Doložený dokument zjevně není originálem ani úplnou prostou kopií plné moci, neboť je z něho patrné, že byl vytištěn či okopírován z dokumentu obsahujícího nejspíše vlastnoruční podpis zmocnitele, který však neobsahoval údaje o*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

zmocněnci, a tedy neobsahoval ani žádnou vůli zmocnitele ke zmocnění konkrétní osoby, a byl následně rukopisně doplněn o údaje, které nepochybně ve svém originále neobsahoval. Údaje o zmocněnci jsou doplněny do dokumentu ručně hůlkovým písmem modrou propisovací tužkou zcela zřejmě až po vytištění skenu či okopírování originálu předkládaného dokumentu. Předložený dokument tak dle názoru správního orgánu jednoznačně vzbuzuje důvodné pochybnosti, zda vůbec existuje vůle zmocnitele k zastupování jeho osoby v daném úkonu před správním orgánem právě žadatelem. S ohledem na skutečnost, že žadatel není ve výše uvedeném řízení účastníkem, neprokázal své zmocnění jednat za účastníka a neprokázal ani právní zájem nebo jiný vážný důvod, který by jej opravňoval k nahlížení do spisové dokumentace, správní orgán tedy nahlédnutí do spisové dokumentace vedené pod spis. zn. MMP/244572/20 této osobě odepřel. Žadatel byl na místě ústně vyzván k doložení originálu plné moci, resp. řádného zmocnění k zastupování účastníka řízení, a jelikož k takovému jednání ze strany žadatele nedošlo, bylo mu na místě nahlížení do předmětné spisové dokumentace odepřeno. Žadateli je nyní vyhotoveno a oznamováno písemné vyhotovení usnesení o odepření nahlížení do spisu, tak, aby mohl případně uplatnit svá další procesní práva. V závěru usnesení obsahuje poučení o možnosti podat odvolání. Z obsahu správního spisu nevyplývá, a žalobce to ani nenamítal, že by pan A. D. podal proti uvedenému usnesení odvolání.

25. Dne 12. 11. 2020 žalobce doplnil své odvolání, přičemž namítal, že zmocnil pana A. D. k zastupování při nahlížení do spisu a pořizování jeho kopií, což mu ovšem nebylo umožněno s odůvodněním, že správní orgán zjistil, že doložená plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii. Žalobce zdůraznil, že v případě účastníků řízení je jejich právo nahlížet do správního spisu garantováno v § 38 odst. 1 správního řádu. Podle § 38 odst. 6 správního řádu odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě. Takto správní orgán nepostupoval, když o odepření nahlížení do spisu nevydal usnesení, ale pouhý záznam do spisu. Takový postup je nezákonný. Žalobce dále uvedl, že správní orgán nijak nezpochybnil plnou moc ani zastoupení ve věci, toliko konstatoval, že „plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii“. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 – 44. Žalobce vzhledem k uvedenému uzavřel, že správní orgán nejen že mu neumožnil nahlížet do spisu, seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim v odvolání, ale aktivně mu v tom svým postupem zabránil. Žalobce tedy nezná podklady pro vydání rozhodnutí, a tím pádem ani nemůže uvést, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, neboť to jsou skutečnosti pro něj neznámé. Bylo mu tak nezákonným postupem správního orgánu odepřeno právo na obhajobu. K doplnění odvolání byla přiložena plná moc ze dne 12. 11. 2020 pro společnost Pinsonbite s. r. o., již žalobce zmocnil tuto společnost k zastupování pro předmětné správní řízení.
26. Dne 22. 2. 2021 bylo zástupci žalobce doručeno napadené rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a prvostupňové rozhodnutí potvrdil, a to s odůvodněním, které soud již zrekapituloval výše (srov. bod 3. tohoto rozsudku) a které soud shledává srozumitelným, řádným a plně přezkoumatelným.
27. Ve správním spisu je též založeno oznámení Mgr. Ing. Zdeňka Stanovského, advokáta o převzetí právního zastoupení žalobce, které bylo, společně s plnou mocí ze dne 2. 4. 2021, doručeno prvostupňovému orgánu dne 12. 4. 2021, tj. až po vydání napadeného rozhodnutí a navrácení správního spisu zpět prvostupňovému orgánu. Dne 13. 4. 2021

bylo umožněno pracovníci uvedeného zmocněného advokáta nahlédnout do předmětného správního spisu, o čemž byl pořízen úřední záznam.

28. V návaznosti na provedenou rekapitulaci správního spisu soud konstatuje, že žalobce v žalobě uplatnil jediný žalobní bod, a to nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu, že mu ve správním řízení *bylo znemožněno právo na obhajobu tím, že jeho zmocněnci p. D. bylo dne 30. 9. 2020 odepřeno nahlížení do správního spisu a pořizování kopie spisu.*
29. Soud ve svém posouzení vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy.
30. Podle § 33 odst. 1 správního řádu *účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. V téže věci může mít účastník současně pouze jednoho zmocněnce.*
31. Podle § 38 odst. 1 správního řádu *věty první účastníci a jejich zástupci mají právo nahlížet do spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci (§ 73).*
32. Podle § 38 odst. 2 správního řádu *jiným osobám správní orgán umožní nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.*
33. Podle § 38 odst. 5 správního řádu *odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.*
34. Soud podotýká, že otázka, zda je nutné, aby plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu či ověřené kopii, nebo zda postačuje plná moc v prosté kopii, byla řešena v judikatuře Nejvyššího správního soudu již mnohokrát, například v rozsudcích ze dne 18. 8. 2016, č. j. 4 As 111/2016 - 35, ze dne 17. 10. 2014, č. j. 4 As 171/2014 - 26, či ze dne 19. 1. 2017, č. j. 7 As 328/2016 - 23. Předmětná otázka byla řešena i v žalobcem odkazovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 - 44, a to následovně: „*právní úprava zastoupení na základě plné moci se nachází v § 33 správního řádu. Plnou moc lze udělit buď písemně, nebo ústně do protokolu. Správní řád však na žádném místě nestanoví povinnost, že by plná moc musela být předložena správnímu orgánu v originále nebo ověřené kopii, ani nespojuje účinky plné moci až s předložením jejího originálu. Plná moc (nebo také průkaz plné moci) je jednostranným prohlášením zmocnitele (účastníka správního řízení) především o rozsahu zmocnění a osobě, která byla zmocněna, a dokládá, že účastník správního řízení se dohodl na svém zastoupení s jinou osobou (zmocněncem) a že mezi zmocněncem a zmocnitelem byla o tomto zastoupení uzavřena smlouva (ať již ústní či písemná).*“ I v tomto rozsudku kasačního soudu se však také uvádí: „*Teprve vyvstanou-li pochybnosti, zda předložená kopie plné moci skutečně prokazuje oprávnění zmocněnce jednat za účastníka, je na místě, aby správní orgán vyzval tohoto účastníka k doložení jejího originálu.*“ Z judikatury Nejvyššího správního soudu tedy plyne, že originál plné moci je správní orgán (či soud) oprávněn požadovat pouze tehdy, vyvstanou-li pochybnosti, zda předložená kopie plné moci skutečně prokazuje oprávnění zmocněnce jednat za účastníka, avšak v tom smyslu, že má správní orgán důvodné pochybnosti např. o pravosti podpisu či z důvodu obstrukčních taktik (srov. též např. rozsudky ze dne 1. 2. 2018, č. j. 1 As 127/2017- 38 a ze dne 30. 4. 2019, č. j. 1 As 117/2018 - 39).
35. V projednávané věci se tvrzený žalobcův zmocněnec A. D. u prvostupňového orgánu dne 30. 9. 2020 ve snaze o nahlédnutí do předmětného správního spisu prokázal prostou kopií plné moci, která zjevně vyvolávala pochybnosti, neboť osoba zmocněnce byla do pořízené kopie plné moci doplněna modrou propisovací tužkou (tudíž nebylo zřejmé,

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

kdo a kdy osobu zmocněnce doplnil), a proto prvostupňový orgán takovouto kopii plné moci neakceptoval a nahlížení do správního spisu neumožnil. Je sice pravou, že v záznamu do spisu provedeného téhož dne prvostupňový orgán jako důvod odepření uvedl pouze to, že doložená plná moc není originálem, ale jedná se pouze o kopii. Ovšem z později vydaného usnesení o odepření nahlížení do spisu (nehledě na to, že jej prvostupňový orgán vydal až dne 11. 11. 2020), je již podrobné odůvodnění odepření uvedeno, tedy že prvostupňový orgán měl pochybnosti o pravosti předložené plné moci, kdy údaje o osobě zmocněnce byly vyplněny hůlkovým písmem modrou propisovací tužkou, zatímco podpis zmocnitele byl viditelně okopírovaný, z čehož vyvodil, že v době podpisu plné moci zmocnitelem tato plná moc neobsahovala potřebné obsahové náležitosti. Je tudíž patrné, že prvostupňový orgán měl důvodné pochybnosti o existenci platného zastoupení ve smyslu výše citované judikatury, byť je písemně vyjádřil až v usnesení vydaném s jistou časovou prodlevou, tudíž po tvrzeném zmocnění důvodně žádal předložení originálu plné moci. Postup prvostupňového orgánu proto nebyl v rozporu se závěry uvedenými v žalobcem odkazovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 7. 2015, č. j. 9 As 261/2014 – 44. Soud zároveň podotýká, že prvostupňový orgán zcela správně adresoval usnesení o odepření nahlížení pouze zmocněnci (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 7. 2019, č. j. 1 As 283/2018 – 33).

36. Byť tedy prvostupňový orgán usnesení o odepření požadavku pana A. D. (nikoli samotného žalobce) ze dne 30. 9. 2020 o nahlédnutí do spisu v řízení vedeném se žalobcem vydal až s jistým časovým odstupem, nelze odhlédnout od skutečnosti, že nic nebránilo tomuto tvrzenému zmocněnci nebo samotnému žalobci v tom, aby kdykoli od 30. 9. 2020 správnímu orgánu předložili originál plné moci a tím rozptýlili jakékoli pochybnosti správního orgánu o uděleném zmocnění. To ovšem ani tvrzený zmocněnec ani žalobce neučinili. Navíc ze správního spisu nevyplývá, že by ani poté, co bylo dne 11. 11. 2020 vydáno usnesení o odepření nahlížení do správního spisu, kde již byly pochybnosti správního orgánu podrobně popsány, tvrzený zmocněnec (případně ve spolupráci se žalobcem) učinil jakékoli kroky k tomu, aby pochybnosti prvostupňového orgánu odstranil, příp. se proti usnesení odvolal. Ostatně i samotný žalobce mohl kdykoli od 30. 9. 2020 být v této záležitosti aktivní, neboť lze důvodně předpokládat, že byl tvrzeným zmocněncem informován o odepření nahlédnutí do předmětného správního spisu v daný den, zvláště poté, co si žalobce hned dne 1. 10. 2020 převzal prvostupňové rozhodnutí, tudíž lze očekávat, že by se žalobce zajímal o výsledek nahlížení do spisu, pokud by o nahlížení měl skutečný zájem. Žalobce (stejně jako tvrzený zmocněnec) ovšem zůstal v tomto ohledu zcela pasivní, když naopak v odvolacím řízení začal tuto skutečnost namítat jako jediný odvolací důvod proti prvostupňovému rozhodnutí.
37. Pro posouzení důvodnosti žalobcovy žaloby bylo stěžejní otázkou, zda popsané okolnosti odepření požadavku pana A. D. k nahlédnutí do předmětného spisu dne 30. 9. 2020 skutečně vedly k žalobcem namítanému nezákonnému „znemožnění práva na obhajobu žalobce“. Soud v odpovědi na tuto stěžejní otázku dospěl k jednoznačnému závěru, že nikoli, když z obsahu správního spisu je zcela zřejmé, že žalobce měl dostatek příležitostí se obeznámit s obsahem správního spisu, a to jak před vydáním prvostupňového rozhodnutí (tj. do 25. 9. 2020), tak i kdykoli poté v průběhu odvolacího řízení (tj. až do 10. 2. 2021).
38. Jak již bylo uvedeno výše, prvostupňový orgán vydal již dne 11. 9. 2020 usnesení, jímž

žalobci určil lhůtu pěti pracovních dnů k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, přičemž současně byl žalobce informován o možnosti nahlédnout do spisové dokumentace (usnesení společně s informací o možnosti nahlédnout do spisu bylo žalobci doručeno dne 14. 9. 2020). Žalobce ovšem možnosti nahlédnout do správního spisu a seznámit se s podklady pro rozhodnutí o námitkách nevyužil, a to ani ve stanovené lhůtě, ani později. Dne 1. 10. 2020 bylo žalobci doručeno prvostupňové rozhodnutí, ze kterého jasně vyplývá, z jakých podkladů správní orgán ve svém rozhodnutí vycházel, tudíž žalobce měl dostatek informací k tomu, aby mohl proti prvostupňovému rozhodnutí v odvolání brojit. Přesto žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí pouze blanketní odvolání, a to dne 8. 10. 2020. Žalobce sice na základě výzvy k doplnění odvolání zaslal dne 12. 11. 2020 doplnění odvolání, ovšem v něm neuplatnil žádné věcné námitky proti správnosti a zákonnosti prvostupňového rozhodnutí, když pouze namítal neumožnění nahlédnutí prostřednictvím svého zmocněnce dne 30. 9. 2020, aniž by se ovšem v mezidobí, tj. od 1. 10. 2020 (kdy mu bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí) do dne podání doplnění odvolání, jakkoli pokusil, ať již sám, či prostřednictvím řádně zmocněného zástupce (o jehož zmocnění by nebyly pochybnosti), o nahlédnutí do spisové dokumentace. Za tohoto stavu věci se jeví jako zjevně účelové tvrzení obsažené v doplnění odvolání, že žalobce *ani nemůže uvést, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, neboť to jsou skutečnosti pro něj neznámé*. Navíc žalobce i po podání doplnění odvolání, a to až do doby vydání napadeného rozhodnutí (tj. 10. 2. 2021), měl stále možnost požádat o nahlédnutí do správního spisu, což ovšem ani žalobce, ani jeho zástupce zmocněný v odvolacím řízení neučinili. Nelze proto souhlasit s námitkou žalobce, že mu postupem prvostupňového orgánu, který dne 30. 9. 2020 odmítl nechat nahlédnout pana Antonína Drdu do spisu ve správním řízení vedeném se žalobcem, bylo odepřeno právo na obhajobu, resp. že by se v důsledku této skutečnosti žalobce nemohl seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce měl v průběhu řízení dostatečný prostor do spisové dokumentace nahlédnout, ovšem byl v tomto ohledu zcela pasivní.

39. Za výše popsanych okolností případu, které vyplynuly z předloženého správního spisu, soud nemá pochyb o tom, že žalobci byl v předmětném správním řízení poskytnut dostatečný prostor pro uplatňování jeho práv a že postup správních orgánů nebyl zatížen takovou vadou, která by způsobila nezákonnost napadeného rozhodnutí. Soud proto shledal žalobní argumentaci jako zcela nedůvodnou.

VII.

Rozhodnutí soudu

40. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že žalobní námitka uplatněná žalobcem proti napadenému rozhodnutí nebyla opodstatněná. Soud proto ve výroku I. tohoto rozsudku žalobu směřující proti napadenému rozhodnutí zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

VIII.

Náklady řízení

41. Výrokem II. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. by měl právo na náhradu nákladů řízení žalovaný, když měl ve věci plný úspěch. Žalovanému nicméně žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 31. května 2022

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu